

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **AGRO MARTINICE s. r. o.**, Martinice 1, Březnice, zastoupené advokátem Mgr. Jiřím Kokešem, náměstí T. G. Masaryka 153, Příbram, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 15. 7. 2020, čj. 66 678/2020-MZE-14113, sp. zn. 27 RP 23325/2019-14113, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2021, čj. 11 A 87/2020-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do rukou advokáta Mgr. Jiřího Kokeše, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Spor, který byl soudu předložen, se týká dotace z Programu rozvoje venkova. Společnost Agro Martinice se domáhala vyplacení dotace i ve sporném řízení u Ministerstva zemědělství, ale marně, a poté neuspěla ani se správní žalobou u Městského soudu v Praze. Nyní podala kasační stížnost. Tu však nelze projednat.

[2] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví. Musí tedy kvalifikovaně zpochybňovat právě rozhodnutí soudu, proti němuž byla podána.

[3] Pokud soud prvního stupně postupoval procesně bezvadně (*o to tu spor není*) a zamítl žalobu řádně zdůvodněným rozsudkem (*námítka nepřezkoumatelnosti v této věci nezazněla*), může se neúspěšný žalobce pokusit prosadit své argumenty ještě jednou. V této věci společnost uplatnila důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nesprávné posouzení právní otázky. Je logické, že tento kasační důvod nebude přinášet zcela nové argumenty – ostatně v kasačním řízení obvykle nelze řešit jiné otázky, než které byly předmětem řízení už u soudu prvního stupně (§ 104 odst. 4 a § 109 odst. 5 s. ř. s.). Přece jen by ale kasační stížnost měla reagovat právě na argumenty soudu prvního stupně a měla by z ní být patrná aspoň nějaká snaha přesvědčit Nejvyšší správní soud. V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem nikoli proto, aby kasační stížnosti byly jen

formálně sepsány právním profesionálem, ale proto, aby soud dostával na stůl pokud možno propracované právní úvahy.

[4] Městský soud se v této věci poctivě zabýval žalobní argumentací a snažil se vysvětlit, proč se společnost ve svém úsudku mylí. Zejména v bodech 25 až 44 společnosti vysvětloval

- vztah mezi 2. a 4. kolem podávání žádostí v Programu rozvoje venkova;
- logický rozpor v její argumentaci (*provozovna se nemůže na místě již nacházet, pokud i sama společnost připouští, že v rozhodné době ještě právně neexistovala, tj. nebyla kolaudována a nevykonávala činnost*);
- rozdíly mezi sekci či oddílem klasifikace CZ-NACE na straně jedné a třídou této klasifikace na straně druhé;
- nesprávné směřování podmínek ze dvou různých definic založení nové provozovny obsažených v pravidlech pro 4. kolo příjmu žádostí o dotace z Programu rozvoje venkova;
- propojení projektu, na nějž společnost získala dotaci ve 2. kole, a projektu nynějšího;
- mimoběžnost stanoviska Ministerstva průmyslu a obchodu, které vykládá pojem provozovny podle živnostenského zákona.

[5] Kasační stížnost však na tato zdůvodnění nijak konkrétně nereaguje. Na jejích prvních třech stranách, po nezbytném úvodu, se jen citují pasáže z napadeného rozsudku (jeho body 41 až 44 a body 31 až 34). Následuje (v části IV kasační stížnosti) doslova převzatá část IV žaloby. Část V kasační stížnosti doslova přebírá podstatnou pasáž (celkem stranu textu) z části V žaloby (v žalobě tato pasáž začíná na její straně 6 dole a končí na straně 7 dole). Část VI kasační stížnosti se věnuje stanovisku Ministerstva průmyslu a obchodu – konkrétně tak, že opakuje závěrečný odstavec části V žaloby. Jediné, co se v celém textu kasační stížnosti oproti žalobě mění, jsou pojmy (nově *stěžovatelka* místo *žalobkyně*, *městský soud* místo *žalovaný*) a některé (pro podstatu věci nedůležité) formulace.

[6] V této věci tak nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody: kasační stížnost se nijak nesnaží polemizovat s rozsudkem, který napadá. Protože jsou celé strany textu doslova převzaty ze žaloby (a nic dalšího – kromě citací napadeného rozsudku – v kasační stížnosti není), je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody městského soudu, ale výlučně míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného ministerstva. Taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Podobné kasační stížnosti soud již v minulosti odmítl; současně vysvětlil, proč není v takových případech třeba vyzývat advokáta k tomu, aby kasační důvody formuloval znovu a lépe.^{*)}

[7] Nejvyšší správní soud rozumí tomu, že klient leckdy trvá na podání kasační stížnosti i v situaci, kdy se soud prvního stupně věcí důkladně zabýval a všechny žalobní námitky přesvědčivě vyvrátil. To může plynout z přesvědčení (častého, ale mylného), že více instancí nevyhnutelně přináší větší spravedlnost. I pokud však je účastník odhodlán dojít až na vrchol soudní soustavy, měla by tomu odpovídat kvalita jeho argumentů. Role Nejvyššího správního soudu přece nespočívá v tom, aby v reakci na stále stejná účastníková

^{*)} Usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS; ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020-17, body 11 a 12; nebo ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS.

pokračování

tvrzení opisoval do svého rozsudku argumenty soudu prvního stupně. Tento postup by účastníku nic nepřinesl – šlo by jen o předstírání kasačního přezkumu. Současně by ale soud stěží mohl udělat něco jiného: může se totiž věci zabývat jen se stejnou mírou péče, jakou svému podání věnoval sám účastník.

[8] Soud připomíná, že kasační stížnost zůstává (i když to tak v praxi často nevypadá) *mimořádným* opravným prostředkem. I proto nemá kasační řízení probíhat tak, že účastník jen vezme svou žalobu, během chvíle ji v nepodstatných rysech upraví a tuto jen formálně oprášenou žalobu předloží coby kasační stížnost.

[9] Soud proto odmítl kasační stížnost jako nepřípustnou. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s.: žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud společnosti vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu